

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0068

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā (2014/2222(INI))**

(2016/C 316/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148., 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās IV sadaļu (Solidaritāte),
- ņemot vērā LESD 349. pantu par īpašiem pasākumiem attiecībā uz tālākajiem reģioniem,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši tās 30. pantu “Tiesības uz aizsardzību pret trūkumu un sociālo nevienlīdzību”,
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2014. gada prioritāšu īstenošana ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014) 0902) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojumu “Par ekonomikas un monetārās savienības sociālās dimensijas pastiprināšanu” (COM(2013)0690),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par stratēģijas “Eiropa 2020” nodarbinātības un sociālajiem aspektiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu “Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo paziņojumu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0129.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0038.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0060.

⁽⁴⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
  - ņemot vērā 2014. gada 13. marta rezolūcija par nodarbinātību un sociālajiem aspektiem, kas saistīti ar ECB, Komisijas un SVF lomu un darbībām attiecībā uz euro zonas programmas valstīm ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par veidiem, kādos Eiropas Savienība var palīdzēt veidot labvēlīgu vidi uzņēmumiem, uzņēmējdarbībai un jaunu uzņēmumu veidošanai, lai radītu darbvietas ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par jauniešu nodarbinātību ⁽⁴⁾,
  - ņemto vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 2014. gada 5. decembra “Vispārējo ziņojumu par algām 2014.–2015. gadā”,
  - ņemot vērā ESAO 2014. gada 9. decembra darba dokumentu “Tendences ienākumu nevienlīdzībā un tās ietekme uz ekonomikas izaugsmi”,
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 7. jūlija paziņojumu “Videi nekaitīgas nodarbinātības iniciatīva. Darbvietu izveides potenciāla izmantošana zaļajā ekonomikā” (COM(2014)0446),
  - ņemot vērā 2011. gada 14. septembra ⁽⁵⁾ un 2014. gada 16. janvāra rezolūciju ⁽⁶⁾ par ES stratēģiju bezpajumtniecības novēršanai,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0043/2015),
- A. tā kā Eiropai ir jāizmanto sociālās tirgus ekonomikas modelis, nodrošinot ilgtspējīgu izaugsmi, lai nākamajai paaudzei radītu darbvietas, nevis parādus;
- B. tā kā, neraugoties uz to, ka ekonomiskie un sociālie apstākļi ES vēl joprojām ir ne pārāk labvēlīgi, un tā kā saskaņā ar Komisijas 2014. gada rudens ekonomikas prognozi tautsaimniecības atlabšana, joprojām ir nestabila; tā kā — lai gan pēdējos divos gados izaugsmes rādītāji eurozonā bija negatīvi, ir paredzams, ka eurozonas izaugsme 2014. gadā sasnies 0,8 %, bet 2015. gadā — 1,1 %; tā kā tikai dažām dalībvalstīm ir labākas perspektīvas un tā kā Komisija pēdējo gadu laikā ir sistemātiski pazeminājusi savas prognozes; tā kā, neaugoties uz to, ka kopējais ES 28 valstu parāds 2014. gadā samazinājies līdz 3 %, dažās dalībvalstīs tas joprojām ir augsts, pierādot, ka joprojām ir nepieciešama turpmāka fiskālā konsolidācija, kas ir savienojama ar izaugsmi un labāku un ilgtspējīgāku nodarbinātību, jo atlabšana nav spēcīga un tai trūkst stabila pamata;
- C. tā kā fiskālās konsolidācijas ātrais variants, kas tika pieņemts ekonomikas krīzes laikā, ir traucējis dalībvalstīm sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, pierādot, ka fiskālā politika būtu jādiferencē un jāpielāgo atkarībā no situācijas katrā dalībvalstī; tā kā krasais naftas cenu kritums var papildus stimulēt tautsaimniecību daudzās dalībvalstīs, jo īpaši ja tas nozīmētu enerģijas izmaksu samazināšanos ģimenēm un uzņēmumiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0240.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti P8_TA(2014)0010.

⁽⁵⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0043.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- D. tā kā ES ir jāturpina uzlabot sociālā un ekonomiskā politika, lai pēc iespējas ātrāk sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, vienlaikus novēršot ilglaicīgas stagnācijas un deflācijas risku, un lai to īstenotu, ir jāturpina centieni veicināt ieguldījumus un strukturālas reformas, kas palielina ekonomikas konkurētspēju sociāli atbildīgā veidā; tā kā ir nepieciešama ekoloģiska pārveide, lai nodrošinātu pāreju uz resursefektīvu ekonomiku un ilgtspējīgu attīstību; tā kā satraucoši mazinās ES ietekme pasaules ekonomikā, jo krīzes ietekmē tā zaudē savu rūpniecības bāzi un ieguldītāji un uzņēmēji tai neuzticas, kamēr citās valstīs ir vērojamas būtiskas atlabšanas pazīmes; tā kā 2014. gada oktobrī publicētie SVF aprēķini liecina, ka lejupslīdes iespēja eurozonā ir pieaugusi un gada beigās sasniegs 35–40 %;
- E. tā kā dalībvalstīm ir galvenā nozīme nodarbinātības politikas īstenošanā, tostarp attiecībā uz jaunatnes nodarbinātības politiku, un šos pasākumus visvieglāk ir īstenot valsts līmenī;
- F. tā kā ES iespējami drīz ir jārisina iedzīvotāju straujas novecošanās problēma;
- G. tā kā, neraugoties uz dažiem uzlabojumiem (pirmo reizi pēc 2011. gada ir nedaudz palielinājies pilnas slodzes līgumu skaits) bezdarba līmenis joprojām saglabājas nepieredzēti augsts un gandrīz 25 miljoniem cilvēku ES nav darba; tā kā ilgtermiņa bezdarba līmenis ir satraucoši augsts un 12 miljoni cilvēku ir bez darba jau ilgāk par vienu gadu (par 4 % vairāk nekā pagājušajā gadā); tā kā jauniešu bezdarba rādītāji nav būtiski samazinājušies (salīdzinot ar 2013. gadu, tie ir samazinājušies tikai par 1,9 %), sasniedzot ES vidējo rādītāju 21,2 %; tā kā 75 % ilgstošo bezdarbnieku ES ir jaunāki par 35 gadiem; tā kā situācija darba tirgū, izņemot dažās dalībvalstīs, ir īpaši smaga jauniešiem neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa;
- H. tā kā Eiropas Sociālais fonds ar garantiju jauniešiem un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu ir pilnībā un pareizi jāizmanto, finansējot ilgtspējīgus projektus, lai apkarotu bezdarbu un jo īpaši jauniešu bezdarbu;
- I. tā kā to jauniešu īpatsvars, kuri nemācās un nestrādā vai neiziet apmācību (*NEET*), joprojām ir augsts un tā kā romu jauniešu šajā grupā ir salīdzinoši vairāk nekā citu tautību pārstāvju;
- J. tā kā vairāku apstākļu dēļ, tostarp tāpēc, ka nav izdevies radīt pozitīvu vidi ieguldījumu un izaugsmes stimulēšanai, ir samazinājušies tirgus ienākumi un pakāpeniski tiek samazināti sociālie pārvedumi naturā⁽¹⁾, kā arī tādēļ, ka dažas dalībvalstis cenšas atjaunot savu sociālo līdzsvaru, samazinot izdevumus sociālajai aizsardzībai, ir būtiski sarukuši mājāsaimniecību bruto ienākumi, pakļaujot arvien lielāku skaitu Eiropas iedzīvotāju ģimeņu atstumtības riskam un satraucoši palielinot nevienlīdzību, tostarp starp dzimumiem; tā kā katram ceturtajam Eiropas iedzīvotājam draud nabadzība; tā kā nepietiekama nodarbinātība un nedrošība ir sasniegušas vēl nepieredzētu apjomu un 50 % no visiem darba meklētājiem nepietiks tikai ar garantētu nodarbinātību, lai izkļūtu no nabadzības;
- K. tā kā jaunākie dati par 2013. gadu liecina par ilgstošu bezdarbu vēsturiski augstā līmenī — 5,1 % darbaspēka ES 28 valstīs; tā kā ilgstošs bezdarbs ne tikai graujoši ietekmē atsevišķus cilvēkus visā viņu dzīves laikā, bet tas var arī pārvērsties par strukturālu bezdarbu ES;
- L. tā kā 25,1 % no visiem ES iedzīvotājiem patlaban draud nabadzība vai sociālā atstumtība; tā kā vidējais bērnu nabadzības pieauguma ātrums ir lielāks nekā vidējais vispārējās nabadzības pieauguma ātrums un tā kā dažās dalībvalstīs katrs trešais bērns dzīvo nabadzībā;
- M. tā kā gados vecāki darba ņēmēji ir visvairāk pakļauti ilgstoša bezdarba riskam; tā kā 2012. gadā bija nodarbināta tikai puse darba ņēmēju vecumā no 55 līdz - 65 gadiem; tā kā gados vecāki cilvēki vairāk cieš no valsts izdevumu samazināšanas sociālo un veselības aizsardzības pakalpojumu un sociālo pabalstu jomā; tā kā dažas gados vecāku cilvēku kategorijas, piemēram, tos, kuri vecāki par 80 gadiem, gados vecākas sievietes, gados vecākus imigrantus un gados vecākus etnisko minoritāšu pārstāvjus, jo īpaši apdraud nabadzība;

⁽¹⁾ Komisijas un Padomes Vienotā nodarbinātības ziņojuma projekts, kas pievienots Komisijas paziņojumam par 2015. gada izaugsmes pētījumu (COM(2014)0906), 44. lpp Skat, arī *OECD Employment Outlook 2014*, http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oced/employment/oced-employment-outlook-2014_empl_outlook-2014-en#page1.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- N. tā kā, lai pārvarētu krīzi, vairākas dalībvalstis ir būtiski samazinājušas budžeta izdevumus, vienlaikus palielinoties pieprasījumam pēc sociālās aizsardzības saistībā ar bezdarba pieaugumu; tā kā valsts budžeta piešķirumi sociālajai apdrošināšanai tika papildus apgrūtināti, jo iemaksu apjoms samazinājās pēc plašas darbvietu vai algu samazināšanas, tādējādi būtiski apdraudot Eiropas sociālo modeli; tā kā pieprasītās reformas neatbilst iedzīvotāju vajadzībām un vēlmēm nodarbinātības un sociālajā jomā;
- O. tā kā nabadzības samazināšana ir ne tikai viens no galvenajiem stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, bet arī dalībvalstu sociālā atbildība, bet pienācīga un ilgtspējīga nodarbinātība ir vislabākais veids izkļūšanai no nabadzības; tā kā ir jākoncentrē spēki, lai atvieglotu darba vietu pieejamību, jo īpaši tiem, kuri no darba tirgus atrodas vistālāk; tā kā darba tirgu joprojām raksturo būtiska nevienlīdzība, jo ievērojami atšķiras nodarbinātības apstākļi, un tā kā sievietēm ir augstāks risks nekā vīriešiem dzīvot nabadzībā vai sociālā atstumtībā, pārsniedzot 55 gadu vecumu;
- P. tā kā sociālās un ekonomiskās attīstības līmeņa atšķirības starp dalībvalstīm kļūst arvien lielākas, bet pretēja tendence vērojama reģionālās konverģences mērķa īstenošanā; tā kā atšķirība starp centrālo un nomales valstu bezdarba līmeni no 3,5 % 2000. gadā pieauga līdz 10 % 2012. gadā; tā kā šī novirze palielina fragmentācijas risku, kā arī apdraud ES ekonomikas stabilitāti un sociālo kohēziju; tā kā Sestajā kohēzijas ziņojumā uzsvērtā struktūrfondu nozīme nevienlīdzības mazināšanā, jo īpaši krīzes laikā;
- Q. tā kā LESD 174. pants paredz, ka “Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Savienība izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Savienība jo īpaši tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalicību. Šajā kontekstā īpaša uzmanība ir veltīta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salas un pārrobežu un kalnu reģioni”;
- R. tā kā reģionos ar būtisku un pastāvīgu dabas vai demogrāfisku apstākļu radītu atpalicību parasti ir augstāks bezdarba līmenis, lēnāka ekonomikas izaugsme un trūkst būtisku ieguldījumu ar mērķi uzlabot šo reģionu potenciālu;
- S. tā kā Parlaments pēdējo divu gadu laikā ir brīdinājis par deflācijas radītajiem riskiem, jo tā palēnina izaugsmi, palielina bezdarbu un rada lejupvērstu spiedienu uz darba samaksu; tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) ir ilgtermiņā paredzējusi lēnu inflāciju un brīdinājis par šādas attīstības gaitas ietekmi uz iekšējo pieprasījumu, izaugsmi un nodarbinātību; tā kā deflācija kopš 2014. gada augusta ir kļuvusi par realitāti astoņās dalībvalstīs (sešas no kurām ir eurozonā); tā kā pieprasījumu un darbvietu izveidi ES būtiski apgrūtinā nepietiekamā MVU kredītēšana un nepieciešamība samazināt pārmērīgos publiskos un privātos parādus, jo īpaši hipotekāros kredītus; tā kā inflācijas līmeņa kritums ievērojami palielina šīs grūtības, ceļot reālo inflācijas līmeni un reālo parādu slogu, un tas varētu novest pie ekonomiskās depresijas apburtā loka; tā kā ECB reaģēja uz visiem šiem aspektiem, 2015. gada 22. janvārī sākot īstenot paplašinātu aktīvu iepirkuma programmu apvienojumā ar ikmēneša aktīvu iegādi apjomā līdz EUR 60 miljardiem, kas ielānāta vismaz līdz 2016. gada septembrim;
- T. tā kā ekspansīvu monetāro politiku var izmantot eksporta veicināšanai, lai uzlabotu ES ekonomiku īstermiņā;
- U. tā kā zemas procentu likmes var izmantot, lai stimulētu ieguldījumus ES;
- V. tā kā fiskālā konsolidācija ir palielinājusies un ir ieviesti jauni pamatmērķi — vairāk pievērsties strukturāliem, nevis cikliskiem iztrūkumiem; tā kā, neraugoties uz iepriekšminēto, pašreizējā situācijā fiskālo multiplikatoru skaits joprojām ir ļoti liels; tā kā ir jāsteno vidējā termiņa mērķis un parādu mērķis, lai radītu būtisku pozitīvu ietekmi uz ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu; tā kā ir sistemātiski jāvērtē šo pasākumu ietekme uz sabiedrību, vidi un dzimumu vienlīdzību;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- W. tā kā ES ir satraucoši samazinājušies valsts un privātie ieguldījumi un pašlaik tie ir gandrīz par 20 % zemāki par pirmskrīzes līmeni un zemāki nekā nozīmīgākajiem ekonomiskajiem partneriem citur pasaulē; tā kā gan Komisijai, gan dalībvalstīm ieguldījumi labākās un ilgtspējīgās darbvietās, cilvēkkapitālā, pētniecībā un inovācijās (tostarp maza apjoma projektos) un resurstaupīgas enerģētikas savienībā, vienotā digitālajā tirgū, uzņēmējdarbības veicināšanā un labākā uzņēmējdarbības vidē MVU jāuzskata par galveno prioritāti, jo ieguldījumi šajās jomās ir būtiski, lai nodrošinātu ne tikai ekonomikas atveseļošanu, bet arī lai paplašinātu ES ekonomisko potenciālu izaugsmei un labklājības radīšanai;
- X. tā kā nepietiekama dalībvalstu parlamentu, Eiropas Parlamenta, vietējo un reģionālo iestāžu, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un sociālo partneru iesaistīšana ES Eiropas pusgada procesā ir traucējusi dalībvalstīm uzņemties atbildību par reformām, izstrādāt iekļaujošus, sociālus un ilgtspējīgus risinājumus un samazinājuši iedzīvotāju uzticēšanos ES projektam;
- Y. tā kā darba samaksas noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;

Vērienīgas ekonomiskās politikas nostādnes izaugsmei, kvalitatīvu darbvietu radīšanai un deflācijas apkarošanai

1. atzinīgi vērtē Komisijas integrēto pieeju izaugsmei, kuras pamatā ir trīs pīlāri: Investīciju plāns Eiropai, strukturālas reformas un fiskālā atbildība; aicina izstrādāt vērienīgu ekspansīvu ekonomikas un nodokļu politiku esošā Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) ietvaros, lai veicinātu pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un radītu kvalitatīvas darbvietas; uzsver, ka solidaritāte ir pamatvērtība, uz kuras balstās Eiropas Savienība; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus, sniedzot konkrētus ieteikumus, kas palīdzēs tām un ES kopumā, lai tās sociāli līdzsvarotā un ekonomiski efektīvā un ilgtspējīgā veidā varētu nodrošināt ne tikai fiskālo konsolidāciju, bet arī īstenot strukturālas reformas; uzsver, ka zemā inflācija jau palielina faktiskās procentu likmes, kā arī reālos publiskos un privātos parādus, kas apvienojumā ar augsto ilgstošā un jauniešu bezdarba līmeni kavē izaugsmi un palielina nabadzību;
2. apzinās saistību starp fiskālo atbildību, ieguldījumu stimulēšanu un strukturālajām reformām dalībvalstīs, ņemot vērā SIP noteikumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem"; aicina partnerus īstenot reformas, izmantojot elastību, kas jau ieviesta noteikumos un nolīgumos, ja dalībvalstis saskaras ar pārmērīgu makroekonomikas nelīdzsvarotību, lai varētu garantēt, ka fiskālā atbildība ir savietojama ar ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu un labklājības valsti;
3. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāīsteno strukturālas reformas; norāda, ka —lai gan dažas dalībvalstis, kas ir īstenojušas reformas, sekmīgi atgūst konkurētspēju pasaules tirgū, tomēr šīm reformām vajadzētu būt savietojamām ar gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un kvalitatīvu darbvietu radīšanu; aicina šo mērķu sasniegšanai, īstenojot minētās reformas, galveno uzmanību pievērst tādām jomām kā vienotais digitālais tirgus, enerģētikas savienība vai nodokļu reformas; uzskata, ka ar darba tirgū veicinātajām reformām ir arī jāievieš elastība un drošība, kas nepieciešamas, lai izbeigtu segmentāciju un nodrošinātu pienācīgas algas;
4. atzinīgi vērtē to, ka jaunais politikas virzienu apvienojums pievieno ieguldījumus iepriekšējām prioritātēm — fiskālajai konsolidācijai un strukturālām reformām; tomēr uzskata, ka gada izaugsmes pētījumā (GIP) būtu vairāk jāpievēršas kopējam pieprasījumam un tā saistībai ar algu palielināšanu un sociālo nevienlīdzību; uzsver, ka galvenajai prioritātei attiecībā uz makroekonomikas nelīdzsvarotības samazināšanu jābūt nevis norēķinu kontu pārpalikumu palielināšanai, bet gan izaugsmes, ieguldījumu un nodarbinātības rādītāju paaugstināšanai, kā arī nabadzības līmeņa pazemināšanai;
5. pauž bažas, ka ieguldījumi ES pēdējos gados ir būtiski samazinājušies un patlaban ir par gandrīz par 20 % mazāki nekā pirmskrīzes periodā; brīdina, ka attālākajās dalībvalstīs, kurās fiskālā konsolidācija bija daudz akūtāka, šis samazinājums ir pat lielāks; vēlreiz uzsver zaļās ekonomikas potenciālu darbvietu radīšanā, kas pēc Komisijas aplēsēm līdz 2020. gadam varētu radīt piecus miljonus darbvietu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas nozarēs vien, ar nosacījumu, ka tiks izstrādāta vērienīga klimata un enerģētikas politika; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamu ieguldījumu līmeni šajās nozarēs un iepriekš plānot nākotnē nepieciešamās darba ņēmēju prasmes;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

6. atzinīgi vērtē to, ka viens no trim galvenajiem pīlāriem Komisijas 2015. gada stratēģijā ir ieguldījumi, un aicina nekavējoties īstenot šo plānu; atzīmē to, ka dalībvalsts iemaksas Eiropas Stratēģisko investīciju fondā (ESIF) netiks ņemtas vērā, definējot fiskālo korekciju saskaņā ar SIP preventīvo vai korektīvo daļu;

7. uzskata, ka trīs galvenie pīlāri Komisijas 2015. gada stratēģijā ir jāīsteno vienlaicīgi, lai atbildīgā veidā stimulētu ieguldījumus jomās ar reālu ietekmi uz izaugsmi un darbvietu radīšanu, piemēram, digitālajā ekonomikā, zaļajās nozarēs un veselības aprūpē;

8. pieņem zināšanai to, ka līdzekļi ESIF tiks ņemti no esošajiem ES resursiem un tajā netiks iekļauti jauni publiskie līdzekļi, izņemot papildu EUR 5 miljardi no Eiropas Ieguldījumu bankas (EIB); norāda uz riskiem, ka varētu nepietikt līdzekļu, jo pārāk optimistiski ir pieņēmumi par iespēju piesaistīt lielāko daļu nepieciešamā finansējuma no privātiem ieguldītājiem; aicina EIB apsvērt iespēju mainīt darbības raksturu no tīri komerciālas banku darbības uz darbību saskaņā ar projektu riska novērtēšanas modeli, pamatojoties uz noteiktiem kritērijiem un pārredzamību; aicina Komisiju izpētīt veidus, kā izmantot ES budžetu un citus jaunus resursus, lai nodrošinātu sekmīgu EFSI darbību;

9. aicina Komisiju un EIB novērtēt ekonomikas krīzes ietekmi uz banku sistēmu un to, kā tas ietekmē EIB finansējuma gala saņēmējus, jo īpaši uz MVU, sociālās ekonomikas nozari un valsts uzņēmumus;

10. uzsver, ka ESIF galvenā uzmanība jāvērs uz jaunu ieguldījumu piesaisti jomās, kuru darbībā ieguldītāji nav pārāk ieinteresēti, nevis uz tādu ieguldījumu aizstāšanu, ko varētu gūt no citiem avotiem (izstumšana no tirgus), vai uz koncentrēšanos uz ļoti ienesīgiem ieguldījumiem, kas jebkurā gadījumā tiktu veikti (lieks atbalsts); aicina Komisiju arī iekļaut un veicināt sociālos ieguldījumus, kuri ne tikai rada finansiālus ieguvumus, bet kuriem ir arī spēcīga pozitīva ietekme uz sabiedrību, piemēram, radot ieguldījumus cilvēkkapitālā, stimulējot ieguldījumus, kas ļoti veicina kvalitatīvu un ilgtspējīgu darbvietu radīšanu vai sociālo iekļaušanu un nabadzības samazināšanu, piemēram, sociālās aizsardzības sistēmas un sociālos pakalpojumus vai ieguldījumus sociālajā ekonomikā; atkārtoti aicina īstenot Sociālo ieguldījumu tiesību aktu kopumu (SITAK);

11. aicina Komisiju nodrošināt ieguldījumus ekonomiski vājākajos reģionos, kuri cieš no augsta bezdarba līmeņa, un MVU, kas darbojas šādos reģionos, ņemot vērā to, ka šiem MVU ir ļoti ierobežota piekļuve finansējumam, lai nodrošinātu, ka šiem centieniem ir jēgpilna ietekme tur, kur tā ir visvairāk nepieciešama, izvēle izdarot, pienācīgi ņemot vērā šo ieguldījumu ekonomiskās iezīmes; piekrīt Komisijas uzskatam, ka tādās augošajās nozarēs kā digitālā ekonomika, "zaļās" nozares un veselības aprūpe ir nepieciešams kvalificēts darbaspēks;

12. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot īpašus atvieglotus mehānismus, lai īstenotu ieguldījumu programmas tālākajos reģionos, kuru nošķirtība, ģeogrāfiskā sadrumstalotība, trauslā ekonomika un dabas ierobežojumi rada padziļinātu nevienlīdzību attiecībā uz iespējām atrast darbu, saņemt preces un pakalpojumus;

13. aicina Komisiju, izstrādājot Eiropas ieguldījumu plānu, ņemt vērā reģionus, kuri cieš no smagām un pastāvīgām dabas vai demogrāfiskām grūtībām, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi platjoslas pakalpojumiem;

14. aicina Komisiju padziļināti pārskatīt un uzlabot ES un EIB projektu obligāciju iniciatīvu, kas tika sākta 2012. gadā kā izmēģinājuma projekts, lai apkopotu Eiropas ieguldījumu plānu nolūkā palielināt tā nozīmi nodarbinātības veicināšanā; šajā sakarībā aicina arī detalizēti pārskatīt SITAK iekļautās sociālās ietekmes obligācijas;

Atbildīga politika, kas atkārtoti vērsta uz ieguldījumiem, kvalitatīvu darbvietu radīšanu un izaugsmi

15. norāda, ka ar Eiropas ieguldījumu plānu ir jāpapildina centieni stimulēt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu, kas ir jāatbalsta ar privātiem un valsts resursiem, lai gūtu panākumus; atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada izaugsmes pētījumā ekonomiski spēcīgākās valstis vēl arvien tiek aicinātas veikt papildu pasākumus, lai Eiropā veicinātu pieprasījumu un ieguldījumus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

16. atzinīgi vērtē to, ka ir paātrinājusies fiskālās konsolidācijas gaita un ieviesti jauni pamatmērķi — vairāk pievērsties strukturāliem, nevis cikliskiem iztrūkumiem —, kam būtu pozitīvi jāietekmē nodarbinātība un ilgtspējīga izaugsme; tomēr norāda, ka pašreizējā situācijā fiskālo multiplikatoru skaits joprojām ir ļoti liels un ka tas nelabvēlīgi ietekmēs ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu, kā arī sociālo sistēmu ilgtspēju; aicina Komisiju veicināt maksimālā elastīguma izmantošanu saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem;

17. aicina izstrādāt Eiropas pamatprogrammu, ar kuru nodrošināt, ka visiem Eiropas ieguldījumu plānā paredzētajiem ieguldījumiem ir būtiska ietekme uz ilgtspējīgas izaugsmes stimulēšanu, darbvietu radīšanu un sociālā progresa veicināšanu; aicina Komisiju uzraudzīt un kontrolēt atbilstīgi šim plānam veiktos ieguldījumus un turklāt revidēt un kvantitatīvi vērtēt ieguldījumu ekonomisko un sociālo ietekmi reālā izteiksmē; aicina Komisiju jaunajā EFSI ekspertu komitejā, kas apstiprinās finansējamos projektus, iekļaut sociālās politikas speciālistus un nodrošināt, lai šajā atlases procesā galvenais kritērijs būtu pozitīva sociālā ietekme;

18. uzsver elastības nozīmi, kuru var piemērot esošā SIP ietvaros, lai nodrošinātu manevra iespēju attiecībā uz sociālajiem ieguldījumiem, proti, sociālajiem ieguldījumiem cilvēkos, nodrošinot viņus ar nepieciešamajām prasmēm un atbalstot apstākļus produktīvai un papildītai līdzdalībai ekonomikā un sabiedriskajā dzīvē visa mūža garumā; saistībā ar to uzsver sociālās ekonomikas potenciālo nozīmi, lai radītu ilgtspējīgas, iekļaujošas un kvalitatīvas darbvietas;

Atjaunotais finansējums MVU, lai stimulētu privātos ieguldījumus un darbvietu radīšanu

19. uzsver, ka MVU, kas ir galvenie darbvietu radītāji ES, vēl joprojām saskaras ar būtiskām grūtībām piekļūt finansējumam un to parādu līmenis ir satraucoši augsts; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas jaunus ieteikumus saistībā ar MVU piekļuvi finansējumam, izmantojot jaunu pieeju maksātnespējai un neveiksmīgai uzņēmējdarbībai; lai to panāktu, aicina īstenot turpmākus dalībvalstu pasākumus parādu pārstrukturēšanas shēmas uzlabošanai; aicina Komisiju vajadzības gadījumā veicināt, lai dalībvalstis ieviestu principus, kas minēti Komisijas 2014. gada 12. marta ieteikumā, sagatavojot konkrētām valstīm adresētus ieteikumus (KVAI); uzsver, ka sieviešu vadīti uzņēmumi un MVU saskaras ar būtiskām grūtībām piekļūt finansējumam; aicina Komisiju analizēt šīs situācijas iemeslus un ierosināt pasākumus minētās problēmas risināšanai;

20. uzsver, cik svarīgi ir iedibināt Eiropā uzņēmējdarbības kultūru, samazinot šķēršļus pašnodarbinātībai un uzņēmumu izveidei; norāda, ka to var atbalstīt, Nodarbinātības un sociālo inovāciju (*EaSI*) programmā pārdomāti apvienojot finanšu atbalsta, piemēram, mikrofinansēšanas, un sociālās uzņēmējdarbības asis vai ieviešot vienas pieturas aģentūras risinājumus valsts pārvaldē, reģistrējot jaunu uzņēmumu;

21. pauž bažas, ka finansiālā sadrumstalotība eurozonā dažkārt apdraud MVU izaugsmi un ilgtspēju; aicina atjaunot ekonomikas kredītēšanas spēju, lai atvieglotu MVU ieguldīšanu un darbvietu radīšanu, kā arī atvieglotu piekļuvi uzņēmējdarbībai un MVU piekļuvi tādām programmām kā COSME vai "Apvārsnis 2020";

22. aicina dalībvalstis likvidēt nevajadzīgo administratīvo slogu un birokrātiju attiecībā uz pašnodarbinātām personām, mikrouzņēmumiem un MVU un vienkāršot nosacījumus jaunu uzņēmumu veidošanai;

23. atzinīgi vērtē Komisijas un EIB aizdevumu shēmu, saskaņā ar kuru MVU tiek izsniegti aizdevumi, izmantojot struktūrfondu līdzekļus, lai piesaistītu ieguldījumus šiem uzņēmumiem nolūkā veicināt labāku un ilgtspējīgu darbvietu radīšanu; aicina ECB papildināt šo politikas darbību un izpētīt veidus, kā nopirkt MVU aktīvus, un atbalstīt MVU attīstību kvantitatīvas atvieglošanas programmu ietvaros, pamatojoties uz citos ekonomiskajos reģionos novēroto labo praksi, vai būt MVU par garantētāju, kad tie aizņemas finanšu līdzekļus, jo MVU daudzās dalībvalstīs rada līdz par 80 % darbvietu;

24. ņem vērā ECB paplašināto aktīvu iegādes programmu, kas atkal attiecas uz banku sistēmu; tādēļ aicina ECB optimāli izmantot visas iespējas, lai uzlabotu reālo ekonomiku, nodrošinot kredītēšanu un tādējādi stimulējot izaugsmi un risinot bezdarba problēmu Eiropā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

25. atzinīgi vērtē Komisijas izsludinātos pasākumus darbvietu izveides veicināšanai, radot MVU iespējas aizņemties finanšu līdzekļus ne tikai bankās, un reglamentējošo un fiskālo noteikumu uzlabošanai, tādējādi stimulējot ilgtermiņa ieguldījumus MVU; aicina nekavējoties īstenot šos pasākumus; aicina Komisiju atbalstīt arī mazāka apjoma projektus; aicina Komisiju un dalībvalstis uzskatīt finanšu kooperatīvus MVU finansēšanai (krājaizdevu sabiedrības) par alternatīviem finansēšanas instrumentiem un nodrošināt MVU vieglāku piekļuvi ES un valsts līmeņa publiskajam iepirkumam un finansējumam;

26. uzsver, cik liela nozīme ir starpniecības struktūrām, kas saistītas ar MVU, piemēram, tirdzniecības kamerām kā dzinējspēkam ar pavairotāja ietekmi, īstenojot ES politiku saistībā ar MVU, un aicina Komisiju uzsākt ar tām partnerības dialogu par to, kā labāk īstenot ES politiku, kas attiecas uz MVU, lai stimulētu kvalitatīvu darbvietu radīšanu;

Efektīvāka līdzekļu izmantošana

27. uzsver, ka izaugsmes un darbvietu politikai ir diferencēta teritoriālā ietekme, kas atkarīga no katra ES reģiona īpašās situācijas, un ka pēc krīzes sākšanās reģionālās atšķirības ir padziļinājušās; uzsver, ka KVAI ir jāņem vērā dalībvalstu iekšējās teritoriālās īpatnības, lai stimulētu izaugsmi un darbvietas, vienlaikus saglabājot teritoriālo kohēziju;

28. uzskata, ka kohēzijas politikas pasākumiem ir būtiska nozīme iekšējo konkurētspējas atšķirību un strukturālās nelīdzsvarotības mazināšanā reģionos, kuros tie visvairāk nepieciešami; aicina Komisiju apsvērt piemērotus risinājumus dalībvalstīm ar ļoti augstu bezdarba līmeni, kuras, nespējot rast līdzfinansējumu, ir spiestas atdot atpakaļ ES piešķirtos līdzekļus; aicina Komisiju attiecībā uz šīm dalībvalstīm apsvērt priekšfinansēšanu, lai atvieglotu līdzekļu pilnvērtīgu izmantošanu 2014.–2020. gada periodā, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērots budžeta pārskatbaidības princips;

29. aicina Komisiju steidzami rīkoties, lai apkarotu nodokļu dempingu, krāpšanu un nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un Padomes līmenī pieņemtu vērienīgu finanšu darījumu nodokli;

30. pauž stingru pārlicību, ka ES finansējumu, jo īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas (JNI) un Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansējumu, nedrīkst izmantot valstu pieeju subsidēšanai, bet tas jāizmanto papildu atbalstam tādā veidā, kas papildina un veicina valstu programmas saskaņā ar dalībvalstu lēmumu;

31. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionus nodrošināt ES līdzekļu 2007.–2013. gadam pilnīgu izlietošanu un cieši saskaņot ESF un citus Eiropas struktūrfondus ar stratēģiju "Eiropa 2020"; aicina Komisiju stingri uzraudzīt 20 % ESF līdzekļu rezervēšanu nabadzības apkarošanas mērķim; aicina Komisiju iekļaut nākamajā GIP un KVAI nodaļu par Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām (FEAD) īstenošanu;

32. aicina Komisiju veikt strukturālas reformas enerģijas tirgos, lai izveidotu elastīgu enerģētikas savienību, kas būtu mazāk atkarīga no ārējiem avotiem, un dažādotu piegādes avotus (piemēram, Alžīrijas gāze);

Reformas, lai palielinātu izaugsmes potenciālu, cilvēkkapitālu un ražīgumu

33. norāda, ka izlēmīgi ieguldījumu plāni ilgtermiņai izaugsmei un kvalitatīvu darbvietu radīšanai, kā arī ECB īstenoti pasākumi var būt veiksmīgi tikai tad, ja tie tiek apvienoti ar valstu īstenojamām reformām, kas veicina kvalitatīvu līdzdalību darba tirgū, aktivitāti un produktivitāti, kā arī attīsta cilvēkkapitālu visās vecuma grupās, tostarp vismazāk aizsargātajās grupās, un atbalsta stingras sociālās un sociālās aizsardzības sistēmas; norāda, ka Parlamenta un Padomes lēmums par sadarbības veicināšanu valsts nodarbinātības dienestu (VND) tīklā ir viens no galvenajiem elementiem darba tirgu uzlabošanai; uzskata, ka strukturālās darba tirgus reformas būtu jāsaņem ar iekšējā elastīguma pasākumiem, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, nodrošinātu nodarbinātības kvalitāti un drošību pārejai no vienas darbavietas uz citu, kā arī bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz reālistiskām aktivizēšanas prasībām, nodrošina pietiekamu atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem un ir saistītas ar reintegrācijas politiku;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

34. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt novatoriskus veidus, kā sekmēt ieguldījumus ES; norāda uz jaunāko tendenci, kad uzņēmumi pārceļ ražošanu un pakalpojumus atpakaļ uz ES, un iespējām, kas tādēļ paveras darbvietu radīšanai, jo īpaši jauniešiem; uzskata, ka ES ekonomikai ir vienreizēja iespēja paātrināt šo darbvietu pārvietošanas tendenci;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpaši pielāgotu politiku, lai atbalstītu kvalitatīvu darbvietu radīšanu ilgstošiem bezdarbniekiem, vecāka gadagājuma bezdarbniekiem, sievietēm, personām ar invaliditāti un citām prioritārām grupām, kuras krīze ir skārusi vismagāk, piemēram, imigrantiem, romu kopienai un cilvēkiem ar invaliditāti, iekļaujot īpašus pasākumus, kas veicinātu diskriminācijas novēršanas politiku darbvietās, privātās dzīves un darba saskaņošanu, mūžizglītību un apmācību, un lai novērstu zemu izglītības līmeni, kas ietekmē dažas no minētajām grupām, no kurām daudzām draud sociālā atstumība; aicina KVAI sistemātiski pievērsties darba samaksas un pensiju atšķirību samazināšanai; mudina Komisiju pieprasīt, lai visas dalībvalstis ieviestu valsts darbvietu plānu, atbilstīgi vienošanai, ko dalībvalstis panāca 2012. gada pavasara Padomē;

36. aicina Komisiju sākt jaunu iniciatīvu, kuras mērķis ir veicināt dalībvalstīs nodarbinātības iespējas romiem, ieviešot pasākumus, kas veicina prasmes un kvalifikācijas, diskriminācijas novēršanu, kā arī darbvietu radīšanu, piemēram, izmantojot pašnodarbinātību un uzņēmējdarbību un novatoriskus finanšu instrumentus;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt par prioritāti ar dzimumu saistīto atšķirību nodarbinātības jomā novēršanu, jo īpaši novēršot darba samaksas atšķirības un īstenojot pasākumus, kuri veicina darba un privātās dzīves saskaņošanu, cita starpā palielinot bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamību;

38. pauž nožēlu par to, ka Eiropas pusgads nav pietiekami saskaņots ar stratēģiju "Eiropa 2020"; aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņot saistībā ar Eiropas pusgadu īstenotos ekonomikas pasākumus ar stratēģijas "Eiropa 2020" sociālajiem un nodarbinātības mērķiem un Līgumos noteiktajiem sociālajiem principiem; aicina apņēmīgāk vadīt un koordinēt ES politikas darbības gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes veicināšanai un labāku un ilgtspējīgāku darbvietu radīšanai; aicina Komisiju nekavējoties nākt klajā ar stratēģijas "Eiropa 2020" starpposma pārskatu, ņemot vērā, ka ir steidzami jāpanāk lielāks progress virzībā uz nabadzības samazināšanu un citiem sociālajiem mērķiem un ka ir jāuzlabo jēgpilna ieinteresēto personu iesaiste;

Izglītība un aktīva darba tirgus politika, lai palielinātu cilvēkkapitālu

39. uzskata, ka, palielinoties starptautiskajai konkurencei, ko veicina augsti kvalificēts darbaspēks, ES saskaras ar nopietnu kvalificēta darbaspēka un atbilstīgu prasmju trūkumu, kas bremzē ekonomikas izaugsmi; uzskata, ka tad, ja dalībvalstīm ir reālas iespējas sasniegt stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos nodarbinātības mērķus, tām ir jāpievērš uzmanība darbvietu radīšanai labvēlīgas vides izveidei;

40. atkārtoti aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis stratēģijā "Eiropa 2020" iekļaut dzimumu līdztiesības pīlāru;

41. norāda, ka stratēģijā konkurētspējas atgūšanai vajadzētu pievērst uzmanību ne tikai darbaspēka izmaksām, bet arī produktivitātes palielināšanai, veicot ieguldījumus cilvēkkapitālā un strukturālās reformās;

42. aicina dalībvalstis atjaunot ieguldījumus cilvēkkapitālā pirmskrīzes līmenī, jo īpaši, lai padarītu jauniešiem vieglāku pāreju no izglītības posma uz nodarbinātību, un ieguldīt arodmaģībā un mūžizglītības programmās;

43. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada GIP Komisija aicina dalībvalstis aizsargāt vai veicināt ilgāka termiņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā; tomēr norāda, ka dalībvalstīm ar jau tā ierobežotu budžetu nav pietiekamu līdzekļu, lai sasniegtu šo mērķi;

44. uzsver, cik svarīga atsevišķām dalībvalstīm pašreizējā kontekstā ir aktīva darba politika; aicina minētās dalībvalstis paplašināt aktīvas darba tirgus politikas segumu un uzlabot efektivitāti;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Kvalitatīvas darbavietas un algas — ražīguma un izaugsmes virzītājspēks

45. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību augstajam bezdarba līmenim nelabvēlīgā situācijā esošās grupās, piešķirot prioritāti piekļuvei un integrācijai darba tirgū un piekļuves un integrācijas politikas saskaņošanai, jo nodarbinātība ir sekmīgas integrācijas pamats;

46. atgādina, ka pienācīgas algas ir svarīgas ne tikai sociālajai kohēzijai, bet arī stabila atveseļošanās procesa un produktīvas ekonomikas saglabāšanai; aicina Komisiju izpētīt dalībvalstu ieviestās minimālo algu sistēmas ietekmi saistībā ar atšķirību darba samaksā mazināšanu; aicina Komisiju rīkot konferenci par Eiropas minimālo algu sistēmu;

47. pauž bažas par to, ka darba tirgus reformas daudzās dalībvalstīs nav spējušas samazināt nedrošu darbavietu īpatsvaru; norāda, ka 50 % no visām 2014. gadā radītajām darbavietām bija pagaidu darbavietas; norāda, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju vēl joprojām pastāv nodarbinātu personu nabadzība un ka 50 % no visiem darba meklētājiem, lai izrautu viņus no nabadzības, nepietiek tikai ar darbavietas nodrošināšanu, un ka tas arī nepalielina produktivitāti; aicina dalībvalstis atzīt nodarbinātības kvalitāti par vienu no prioritātēm un risināt darba tirgus segmentācijas problēmu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka darba tirgus reformas veicina labāku un ilgtspējīgāku nodarbinātību un ir virzītas uz to, lai samazinātu segmentāciju, uzlabotu neaizsargāto grupu iekļaušanu darba tirgū, sekmētu dzimumu līdztiesību, mazinātu nodarbināto personu nabadzību un nodrošinātu atbilstīgu sociālo aizsardzību visiem darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātām personām;

48. uzskata, ka dalībvalstis var radīt darbavietas tikai tad, ja tirgus nodrošina šo iespēju, ja tās var paļauties uz kvalificētu darbaspēku, ja darba tirgus ir pietiekami elastīgs, ja darbaspēka izmaksas kopā ar algām atbilst produktivitātei, ja sociālās aizsardzības sistēmas veicina darba pievilcību un ja regulējums ir samērīgs un pamatots ar pierādījumiem;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt savus centienus, lai ES novērstu sociālo dempingu, kas būtiski kaitē iesaistītajiem darba ņēmējiem un dalībvalstu labklājības sistēmām; turklāt aicina iesaistīt sociālos partnerus visos šo centienu līmeņos;

50. atzinīgi vērtē iniciatīvu saistībā ar Eiropas platformu nedeklarēta darba novēršanai; atkārtoti aicina dalībvalstis nodrošināt, lai personām, kuras noslēgušas nedrošus darba līgumus, vai pašnodarbinātām personām tiktu nodrošinātas pamattiesības un atbilstīga sociālā aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz darba un privātās dzīves saskaņošanu; aicina Komisiju apzināti risināt papildu problēmas, ko rada nepilna laika darba vai pagaidu nodarbinātība un fiktīva pašnodarbinātība;

51. pauž nožēlu par to, ka nav gandrīz nekādas informācijas par radīto darbavietu kvalitāti vai ilgtspēju, jo īpaši attiecībā uz sieviešu nodarbinātību, ņemot vērā sieviešu pārmērīgo pārstāvētību nepilna darba laika darbā, jo viņām ir grūtības saskaņot darbu ar privāto dzīvi;

52. uzskata, ka ES konkurētspējas uzlabošanai ir īpaši svarīgi sasniegt reindustrializācijas mērķus un ka patiesas Eiropas rūpniecības politikas atjaunošana varētu sekmēt izaugsmi un radīt jaunas augstas kvalitātes darbavietas;

53. pauž nožēlu, ka, atsaucoties uz bezdarba rādītājiem, nav pienācīgi ņemti vērā citi faktori, piemēram, aizvien pieaugošie ekonomiski neaktīvu personu skaits, mobilitātes un migrācijas rādītāji;

Jauniešu bezdarbs un darbaspēka mobilitāte

54. atzinīgi vērtē jauniešu bezdarba rādītāju samazināšanos, bet norāda, ka tie joprojām ir satraucoši augsti, un ne vienmēr tie ir pamatoti ar jaunu darbavietu radīšanu; uzsver, ka ir palielinājies arī nodarbinātības nedrošums un nepietiekama nodarbinātība un ka 43 % jauniešu strādā nedrošos darba apstākļos vai ar piespiedu nepilna laika darbu līgumu, vai arī kā fiktīvi pašnodarbinātie;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

55. aicina Komisiju ierosināt Eiropas satvaru, ar ko ievieš obligātas prasības, atbilstīgi kurām ir jāīsteno garantijas jauniešiem un konkrēti pasākumi sabiedrības informētības palielināšanai; aicina dalībvalstis efektīvi izmantot pieejamos budžeta līdzekļus un nekavējoties īstenot garantijas jauniešiem, un nodrošināt, ka tās ir pieejamas arī nelabvēlīgākā sociālajā situācijā esošiem jauniešiem; aicina saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas vidusposma pārskatīšanu un atbilstīgi SDO ieteikumiem nodrošināt pienācīgus budžeta līdzekļus; norāda, ka SDO ir aprēķinājusi, ka jauniešu bezdarba problēmas novēršanai ir vajadzīgs EUR 21 miljards;

56. mudina Komisiju papildus Padomes 2014. gada marta ieteikumam par stažēšanās kvalitātes sistēmu ierosināt jaunu kvalitātes sistēmu, lai novērstu strādājošo jauniešu diskrimināciju un ekspluatāciju;

57. aicina dalībvalstis padarīt darba tirgu iekļaujošāku attiecībā uz personām, kurām ir tādi ģimenes pienākumi kā bērnu audzināšana un ģimenes locekļu aprūpe; tādējādi aicina veikt pasākumus, kuri sekmē darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, kā daļu no Eiropas pusgadā ierosinātajām darba tirgus reformām;

58. atkārtoti aicina dalībvalstis ieguldīt mūžizglītības, profesionālās izglītības un arodmācību iespējās; aicina veikt valstu mūžizglītības sistēmu novērtējumu kā daļu no Eiropas pusgada stratēģijām darba tirgus reformu jomā;

59. uzsver, ka saskaņā ar Komisijas datiem, neraugoties uz augsto bezdarba līmeni, ES ir divi miljoni brīvu darbavietu un 2013. gadā tikai 3,3 % no visiem ekonomiski aktīvajiem iedzīvotājiem strādā citā dalībvalstī, un tas joprojām liecina par zemu mobilitātes līmeni salīdzinājumā ar ASV vai Japānu; atgādina, ka atšķirības darba mobilitātes līmenī, kas krīzes vismagāk skartajās dalībvalstīs sasniedz pat 10 % procentpunktus, var novērst, izmantojot arī EURES platformas instrumentus; pauž nepārtrauktu atbalstu brīvas pārvietošanās principam;

60. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt valsts nodarbinātības dienestu atbilstīgu darbību, lai vienkāršotu un veicinātu darba meklēšanu ārvalstīs;

61. ņemot vērā to strādājošo, jo īpaši jauniešu, skaitu, kuri tagad atstāj savu izcelsmes valsti un darba meklējumus dodas uz citu dalībvalsti, ir steidzami jāizstrādā atbilstīgi pasākumi, lai garantētu, ka visiem strādājošajiem ir nodrošinātas sociālās un darba tiesības; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk uzlabot ES darba mobilitāti, izmantojot tādus instrumentus kā EURES, vienlaikus ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī saglabājot algas un sociālos standartus; aicina visas dalībvalstis izstrādāt sociālo un nodarbinātības politiku, lai nodrošinātu vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgu samaksu vienā un tajā pašā darbavietā atbilstīgi principiem, kas garantē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, jo īpaši saistībā ar dzimumu līdztiesību;

62. atgādina ES mērķus dzimumu līdztiesības jomā, jo īpaši mērķi līdz 2020. gadam panākt 75 % nodarbinātības līmeni sievietēm un vīriešiem un par 20 miljoniem samazināt to iedzīvotāju skaitu, kuriem draud nabadzība;

63. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu saistībā ar bērnu kopšanas atvaļinājumu, lai veicinātu vienlīdzīgu darba apstākļu nodrošināšanu sievietēm un vīriešiem, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka ES iedzīvotāji strauji noveco, radot draudus, ka dalībvalstis nākotnē nespēs saglabāt nepieciešamos sociālos pakalpojumus; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot plašāku politiku, kas veicinātu ES demogrāfisko pieaugumu, vai nu stimulējot dzimstības rādītājus, vai imigrāciju;

64. pauž nožēlu, ka ES ieviestie taupības pasākumi, kuru mērķis bija atjaunot ieguldītāju uzticēšanos, ir pasliktinājuši nodarbinātības un sociālos apstākļus, palielinot bezdarbu, nabadzību un nevienlīdzību;

65. aicina dalībvalstis uzlabot sadarbību visos līmeņos starp uzņēmumiem un izglītības iestādēm;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Apņēmīgs aicinājums īstenot ES sociālo dimensiju un konvergenci

66. atkārtoti brīdina par sociāli ekonomiskajām problēmām, ar ko tagad saskaras Savienība, jo īpaši dažas dalībvalstis, un draudiem ilgtspējībai un stabilas izaugsmes potenciālam, ko rada reģionālās konverģences procesa apturēšana; atgādina, ka vairāk nekā 122 miljoniem ES iedzīvotāju draud nabadzība vai sociālā atstumtība, tostarp nodarbinātu personu un bērnu nabadzība; norāda uz aprēķiniem, kas liecina, ka patlaban 19 % bērnu ES draud nabadzība, un uzstāj, ka šādi rādītāji nav pieņemami un tie nekavējoties jāsamazina; aicina Komisiju turpināt ES izstrādāt sociālo dimensiju; atzinīgi vērtē Komisijas darbu pie ekonomikas un monetārās savienības sociālā pīlāra, kā daļu no procesa, lai sociālo dimensiju iekļautu pašreizējā ekonomiskās pārvaldības mehānismu struktūrā, un aicina turpināt šo darbu, lai veicinātu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu īstenošanu;

67. pauž nožēlu, ka nav skaidri ne definēta absolūtā nabadzība, kas ir aktuāla problēma daudzās ES valstīs, ne arī tās rādītāji;

68. atgādina Komisijai, ka atbilstīgi LESD 9. pantam nodarbinātības un sociālajai politikai, lai tā veicinātu Eiropas tiesību aktu kopumu sociālajā jomā, būtu jāattiecas uz visām Eiropas politikas jomām; prasa Komisijai izpildīt savas saistības un apvienot Eiropas pusgada un stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus;

69. norāda, ka sociālā aizsardzība un sociālā politika, jo īpaši bezdarbnieku un minimālā ienākuma pabalsti un progresīvā nodokļa piemērošana, sākotnēji palīdzēja mazināt ekonomikas lejupslīdes dziļumu un stabilizēja darba tirgu un patēriņu; tomēr uzsver, ka sociālos stabilizatorus kā korekcijas faktoros plaši izmanto tās EMS dalībvalstīs, kuras ir pieredzējušas negatīvus ekonomikas satricinājumus; uzsver, ka sociālā aizsardzība un sociālā politika ir dalībvalstu kompetencē;

Sociālie stabilizatori

70. norāda, ka 2013. gada ziņojumā par nodarbinātību un sociālo situāciju ES Komisija uzsvēra sociālās aizsardzības izdevumu kā garantijas pret sociālajiem riskiem nozīmi; atgādina, cik svarīgi ir šādi automātiski stabilizatori, lai mazinātu asimetriskus satricinājumus, nepieļautu labklājības valstu līdzekļu pārmērīgu noplicināšanu un tādējādi stiprinātu visas EMS ilgtspēju; aicina Komisiju savā KVAI iekļaut norādi par to, cik svarīgi ir dalībvalstīs saglabāt stingrus automātiskos stabilizatorus, ņemot vērā to īpašo nozīmi sociālās kohēzijas saglabāšanā, kā arī iekšējā pieprasījuma un ekonomikas izaugsmes veicināšanā; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot Zaļo grāmatu par automātiskiem stabilizatoriem eurozonā;

71. ņem vērā Komisijas mērķi “padarīt ES tiesību aktus vieglākus, vienkāršākus un ar mazākām izmaksām, no kā ieguvēji būs pilsoņi un uzņēmumi”; uzsver, ka reglamentējošo šķēršļu likvidēšana nedrīkstētu ierobežot ne Eiropas tiesību aktu kopumu sociālajā jomā saistībā ar arodveselību un darba drošību, darba ņēmēju informēšanu un uzklauššanu, ne SDO pamatkonvencijas, ne Eiropas Sociālo hartu un tiem būtu jāņem vērā sociālo partneru autonomija atbilstīgi Līguma noteikumiem; mudina Komisiju censties aizsargāt strādājošas grūtnieces un sievietes, kas strādā pēcdzemdību periodā;

Sociālie rādītāji

72. atzinīgi vērtē to, ka GIP pievienotajā Vienotajā nodarbinātības ziņojumā ir ietverts nodarbinātības un sociālās politikas rezultātu pārskats; aicina Komisiju izpētīt, vai šie rādītāji ir pietiekami, lai varētu rūpīgi analizēt dalībvalstīs pastāvošo sociāli ekonomisko situāciju; uzsver, cik svarīgi ir izprast mājāsaimniecību ienākumu un pieaugošas ienākumu nevienlīdzības dinamiku un sekas; pauž nožēlu, ka vairākums šā gada rezultātu datu ir novecojuši; aicina Komisiju politikas izstrādē vairāk izmantot šo pārskatu; aicina sagatavot sīku pārskatu par dalībvalstu izvēli dažādās politikas jomās un attiecīgajiem rezultātiem; aicina Komisiju veikt savas rīcības apjoma un tās efektivitātes novērtējumu, lai nodrošinātu, ka tie tiek pilnīgi ņemti vērā, izstrādājot konkrētai valstij adresētos ieteikumus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

73. uzsver, ka nodarbinātības un sociālajiem jautājumiem jāpiešķir līdzvērtīga nozīme makroekonomiskajiem jautājumiem Eiropas pusgada procedūrā;

74. aicina noteikt lielāko nelīdzsvarotību makroekonomiskajā un makrosociālajā jomā ES un eurozonas tautsaimniecībās un, pamatojoties uz to, Eiropas pusgada laikā izstrādāt KVAI, tostarp pasākumus, kas ir jāveic, lai tuvinātu darba un sociālos standartus;

Nabadzība un sociālā atstumtība

75. pauž nožēlu, ka gada izaugsmes pētījumā un vienotajā nodarbinātības ziņojumā nav minēti pasākumi vai politiskais satvars, kas ir jāņem vērā, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi nabadzības mazināšanas jomā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas pusgadā šim mērķim tiks pievērsta lielāka uzmanība;

76. uzsver nepieciešamību piemērot tiesību aktu kopumu sociālajā jomā, horizontālo sociālo klauzulu un protokolu par vispārējās nozīmes pakalpojumiem;

77. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja aicinājumu dalībvalstīm noteikt minimālo algu, lai ES samazināt nabadzību; aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu, kuras mērķis būtu dalībvalstīs noteikt minimālo algu; uzsver, ka atsevišķām dalībvalstīm ir jānosaka minimālās algas apmērs, kam būtu jāatbilst konkrētajai sociāli ekonomiskajai situācijai attiecīgajā dalībvalstī;

78. pauž nožēlu, ka Komisijas pieejā, kas paredzēta dzimumu nevienlīdzības apkarošanai, profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošana tiek uzskatīta galvenokārt par sievietes skarošu problēmu; norāda, ka pasākumi, kas vērsti uz to, lai veicinātu profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošanu vīriešiem un sievietēm, ir būtiski svarīgi darbavietu radīšanai, un tie tieši ietekmē radīto darbavietu kvalitāti; norāda, ka kvalitatīvas bērnu aprūpes pieejamība par pieņemamu cenu joprojām ir nopietns šķērslis profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošanai, un tāpēc aicina Komisiju, analizējot galveno nodarbinātības un sociālo rādītāju rezultātu apkopojumu, pievērst uzmanību šim rādītājam;

79. aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm, nekavējoties novērst satraucošo bērnu nabadzības līmeņa pieaugumu visā ES, ieviešot ilgtermiņa un visaptverošus pasākumus un ņemot vērā labākās prakses piemērus dažās dalībvalstīs, jo īpaši pasākumus nolūkā palielināt valsts atbalstu pārtikas nodrošināšanai skolām, un īstenot trīs pīlāru Komisijas ieteikumu "Ieguldījums bērnos", kas ir iekļauts sociālo ieguldījumu tiesību aktu kopumā;

80. norāda uz to, ka parādu krīzes dēļ parādās jaunas nabadzības formas, piemēram, nodarbinātu personu nabadzība, ko izraisa dažādas grūtības, piemēram, grūtības atmaksāt hipotekāro aizdevumu vai augstās enerģijas cenas, kas rada enerģētisko nabadzību, un šo grūtību rezultātā arvien vairāk cilvēku tiek izlikti no mājokļa, viņu mājokļi tiek atsavināti vai cilvēki ir spiesti dzīvot uz ielas; iesaka Komisijai un dalībvalstīm īstenot integrētu politiku, kas atbalsta sociālos mājokļus un mājokļus par pieņemamu cenu, efektīvu profilakses politiku, kas vērsta uz to gadījumu skaita samazināšanu, kad cilvēki tiek izlikti no mājokļiem, un politiku, kas risina problēmas saistībā ar enerģētisko nabadzību, ņemot vērā labākās prakses piemērus dažās dalībvalstīs, kā arī beigt uzskatīt bezpajumtniekus par noziedzniekiem, par ko liecina ziņojumi no dažām dalībvalstīm; aicina Komisiju nekavējoties uzsākt ES rīcības plānu par bezpajumtniecību, ko Parlaments jau vairākkārt ir pieprasījis un ko pieprasīja arī citas ES iestādes, lai palīdzētu dalībvalstīm atrisināt steidzamo problēmu bezpajumtniecības jomā, kas strauji kļūst arvien aktuālāka;

81. aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju, lai palīdzētu dalībvalstīm izskaust bezpajumtniecību, īstenojot integrētu politiku un veicot atbilstīgus sociālos ieguldījumus;

82. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt steidzamus pasākumus, lai risinātu bezpajumtniecības problēmu; norāda, ka pašreizējā galējā nabadzība un sociālā atstumtība ir pamattiesību pārkāpums, un vairumā dalībvalstu tas kļūst arvien izplatītāks; aicina Komisiju ierosināt konkrētus mehānismus, lai uzraudzītu un atbalstītu dalībvalstu centienus izskaust bezpajumtniecību, kā Parlaments to pieprasīja 2011. gada 14. septembra un 2014. gada 16. janvāra rezolūcijā par ES bezpajumtniecības stratēģiju;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

83. aicina Komisiju novērtēt, vai daudzgadu finanšu shēmas vidusposma pārskata laikā ir iespējams palielināt Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām;

Pensiju un veselības aprūpes sistēmu ilgtspēja

84. aicina nodrošināt cenas ziņā pieejamus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus bērnu un apgādājamo personu aprūpes jomā, lai ļautu jo īpaši sievietēm atgriezties darbā un veicinātu darba un privātās dzīves saskaņošanu;

85. atgādina Komisijai, ka nolūkā nodrošināt pensiju ilgtspējību, drošību un atbilstību ir nepieciešama pensiju reforma, līdz ar kuru ir jāveic politikas darbības, kas: attīsta nodarbinātības iespējas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem, lai nodrošinātu ilgtspējīgu pensiju sistēmu; ierobežo stimulus priekšlaicīgas pensionēšanās shēmām un citiem darba dzīves pārpras pārtraukšanas veidiem; atlīdzina laiku, kas pavadīts, aprūpējot bērnus vai apgādājamus ģimenes locekļus; attīsta nodarbinātības iespējas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem; garantē mūžizglītības pieejamību visu vecumu darba ņēmējiem un bezdarbniekiem; veicina veselīgas vecumdienas darbavietā, ņemot vērā veselības un drošības fiziskus un psihosociālus riskus; ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas rada stimulu atlikt aiziešanu pensijā; un atbalsta aktīvas un veselīgas vecumdienas; uzsver, ka pensiju reformām ir vajadzīga valstu politiskā un sociālā kohēzija un tās var būt veiksmīgas tikai tad, ja tās tiks apspriestas ar sociālajiem partneriem un jaunākām un vecākām personām, kā arī tieši iesaistītajām iedzīvotāju grupām; aicina dalībvalstis pilnībā ņemt vērā Parlamenta viedokli par Zaļo un Balto grāmatu saistībā ar pensijām,

86. ņem vērā Komisijas ieteikumu reformēt veselības aprūpes sistēmas, lai tās pildītu savus mērķus — nodrošināt vispārēju piekļuvi kvalitatīvai aprūpei, tostarp piekļuvi medikamentiem par pieņemamām cenām, jo īpaši medikamentiem, kas palīdz glābt dzīvību, un nodrošināt veselības aprūpes darbinieku tiesību ievērošanu; norāda, ka krīzes rezultātā dažām dalībvalstīm nav izdevies nodrošināt pilnīgu publiskās veselības apdrošināšanas sistēmas segumu; aicina Komisiju iesniegt konkrētus ieteikumus, kā novērst šo situāciju; aicina turpināt reformas, lai netiktu apdraudēta veselības infrastruktūras kvalitāte un pieejamība cenas ziņā;

87. norāda, ka Komisija ir atzinusi veselības aizsardzības un sociālās aprūpes nozares par tādām, kam ir būtisks izaugsmes potenciāls un kas ir izšķirīgas ieguldījumu jomas, veidojot ilgtspējīgu ekonomiku; aicina Komisiju ziņot par iniciatīvu izstrādes gaitu stratēģijas “Eiropa 2020” ietvaros attiecībā uz ieguldījumiem veselības aizsardzības un sociālās aprūpes nozarēs saistībā ar kvalitatīvu nodarbinātību;

88. aicina stiprināt un attīstīt efektīvus veselības profilakses noteikšanas instrumentus, piemēram, “laba veselība vecumdienās”, lai uzlabotu dzīves kvalitāti un vienlaikus samazinātu valsts veselības aprūpes sistēmas izdevumus par medicīnisko aprūpi un medikamentiem dzīves pēdējos gados;

Taisnīgākas darbaspēkam piemēroto nodokļu sistēmas

89. uzsver, ka nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās vairāk ietekmēs cilvēkus ar zemu darba atalgojumu un otros pelnītājus un ka šī problēma vēl joprojām ir aktuāla; aicina Komisiju ņemt vērā SVF 2013. gada oktobra nodokļu pārskatu, kurā ir norādīts, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus;

90. norāda, cik svarīgi ir samazināt darbaspēka nodokļus, jo īpaši zemu atalgotiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī citām neaizsargātām grupām, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju sistēmu ilgtspējību; aicina dalībvalstis atvieglot darbaspēkam uzliktos nodokļus un uzlikt lielāku patēriņa, kapitāla un vides nodokli, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā iespējamo resursu pārdales ietekmi;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Eiropas pusgada demokrātiskās leģitimitātes uzlabošana

91. pauž nopietnas bažas par to, cik maza ietekme Eiropas pusgadā ir valstu parlamentiem, kā arī sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām uz ekonomisko un sociālo prioritāšu noteikšanu, uzraudzību un īstenošanu; atgādina aicinājumu ES un valstu līmenī vairāk un strukturēti iesaistīt pilsonisko sabiedrību un sociālos partnerus, lai nodrošinātu Eiropas pusgada leģitimitāti, izstrādājot konkrētas pamatnostādnes;

92. aicina iesaistīt valstu parlamentus un vietējās un reģionālās iestādes nacionālo reformu programmu izstrādāšanā un īstenošanā, izmantojot arī daudzlīmeņu pārvaldību;

93. mudina Komisiju vairāk iesaistīt sociālos partnerus GIP sagatavošanā un vispārīgāk noteikt sociālo partneru uzdevumu Eiropas pusgada procesā;

94. atgādina par aicinājumu Iestāžu nolīgumā paredzēt Parlamenta iesaisti gada izaugsmes pētījuma un ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu izstrādē un apstiprināšanā;

o

o o

95. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
